

det bestemte Eksempel, jeg nævnte, nede fra hans egen Valgkreds. Det viser klart og tydeligt, mere end mange andre maa-ske, hvorledes man ser paa disse Hus-mænd og paa den Sikkerhed, de byde.

Den højtærede Minister mente, at jeg fra min Side havde en svær Lyst til at fremstille den Udstykning, der var fore-tagen paa Nordruplund, som meget uhel-dig. Nej, det er ikke dikteret af „svær Lyst“, naar jeg fremdrager dette Forhold, men det er dikteret af Interesse for denne Sag, for Jordspørgsmaalets Løsning her i Landet. Jeg ser nemlig paa det saaledes — det er muligt, at ikke alle her i Tin-get ere enige med mig —, men jeg ser paa dette Spørgsmaals rigtige Løsning som et af de allerstørste Spørgsmaal, der ere oppe i vor Tid. Og naar jeg saa ser Re-geringen gaa i Spidsen paa den elendige Maade, hvorpaa den er gaaet frem nede ved Nordruplund, er det, at jeg henstiller til den ærede Landbrugsminister — naar han nu vil fortsætte ved Trollesminde —: Gaa ikke hen og gør ligesaa! Den højt-ærede Minister mener jo, at det er gjort godt. I Modsætning til Kultusministeren, der mener, at Husmændene sidde daarligt i det paa den daarlige Jord, og vil lette deres Byrder, mener den højtærede Land-brugsminister, at de sidde godt, og han vilde finde det i høj Grad urimeligt, om man vilde lette Arvefæsteafgifterne for dem dernede, det vilde føre os ind i det værste Uføre, sagde den højtærede Land-brugsminister. Jeg takker da min Gud for, at det ikke er den højtærede Land-brugsminister, der har denne Sag under sig, thi saa øste jeg ikke meget Haab for Husmændene under Nordruplund. Men naar nu Ministeren er gaaet i sig selv og har overvejet, om han vil skabe lignende Forhold paa Trollesminde som under Nordruplund, hvor det, som sagt, har vist sig, at Staten har haft en Indtægt af noget under 2 Kr. pr. Td. Land i de 9 Aar, medens Husmændene ere oppe paa 40 Kr. pr. Td. Land, synes jeg, han maatte komme til det Resultat, at det dog vist ikke er værd at efterligne det, vi lavede dernede. Husmændenes Stilling er god og tilfredsstillende, siger Ministeren. Ja, jeg ved jo ikke, om den højtærede Landbrugsminister, hvis det gjaldt ham selv, vilde finde Stillingen god og tilfreds-stillende, naar han blev puttet ind i en saadan Udmark paa nogle Tdr. Land af den daarlige Jord og skulde svare 40 Kr. pr. Td. Land, inden han fik noget selv at leve af. Nej, jeg er bange for, at hvis

det Bytte blev foretaget, vilde den højt-ærede Minister ikke finde det saa særdeles godt og tilfredsstillende. Nej! Det Resul-tat, der er kommet ud dernede ved Nor-druplund, er, tænker jeg mig, det, der har staaet for den højtærede Finansministers Aasyn, da han i Fjor sagde, at naar Sta-ten gik i Spidsen med den Sag, blev det baade dyrt og daarligt. Jeg er ganske sikker paa, at den Gang den højtærede Finansminister udtalte dette, havde han netop Øjet henvendt paa den Slags Til-fælde, jeg nu har omtalt ved Nordruplund. Den højtærede Landbrugsminister skulde tage Lære af den højtærede Finansmini-sters Udtalelser og ikke gaa hen og gøre ligesaa ved Trollesminde og skabe For-hold, der ere baade dyrere og daarligere for Husmændene, og naar han siger, at han alligevel vil det, saa er det, at jeg som Medlem af dette Ting, fra denne Plads, raaber mit Varsko for de Husmænd, der skulle bo der i Fremtiden. Jeg vil sige til den højtærede Landbrugminister, at den Mindestøtte, som Venstreregeringen satte sig ved Udstykningen af Nordrup-lund, er ikke af den Natur, at den ind-byder til at rejse en lignende andre Ste-der. Jeg tror ikke, den vil bringe deres Navne til sene Slægter som de Velgørere, de skulde være.

Jeg har siden forleden Dag, da jeg rettede et Spørgsmaal til den højtærede Konseilspræsident om Opløsningen af Landstinget, ladet det være mig magtpaa-liggende at se, om der ikke skulde findes nogen Udtalelse af den højtærede Kon-seilspræsident fra tidligere Tid, som er gaaet i anden Retning. Det er ikke lyk-kes mig; jeg haaber dog ved fortsat Stræben fra min Side, at det skal lykkes, jeg anser nemlig ikke Opgaven for uløse-lig. Men jeg har under disse mine Under-søgelser, som det har været mig en For-nøjelse at foretage, fundet et enkelt Guld-korn, og det er fremkommet fra den højt-ærede Finansminister. Det er i Samlingen 1902—1903, hvor den højtærede Minister udtalte sig som følgende — jeg haaber, at jeg maa have Formandens Tilladelse til at læse et Par Linier op af Rigsdags-tidende. — Efter at have omtalt Lands-tingets Opløsning, siger han følgende: „Men da er jeg ikke i Tvivl om, at de 12 kongevalgte ville komme ind under Op-løsningen“. Det er jo ret stærke Ord, men der kommer dem, der endnu ere stærkere. „Det tillader Grundloven, og naar den politiske Situation er moden dertil, vil det komme af sig selv, det vilde dog være for